یادداشت

عوامل ساختاری نفوذ

ادامه از صفحه اول

محاسبات سود و زیان اقتصادی با محاسبات امنیتی تداخل می‌یابد و هاضمه فکری دستگاه امنیتی را با اختلال مواجه می‌کند. تحلیل امنیتی با متدولوژی سود و زیان اقتصادی در هم می‌آمیزد و دستگاه امنیتی با «پلی‌لژیسم» و دوگانگی مرجعیت فکری مواجه می‌شود. دو منطق متفاوت -و اغلب متضاد- در یک فرد یا سازمان اطلاعاتی شکل می‌گیرد. تناقض، پیکان دهر می‌سازد و «شکست شناختی» را رقم می‌زند. این مشکل آن‌گاه دوچندان می‌شود که دستگاه کارشناسی اقتصادی نیز دچار همین مرجعیت دوگانه می‌شود. دقت کنید که پلورالیسم سازمان امنیتی بیشتر به تنوع روش تحلیل امنیتی در درون سازمان و در جامعه اطلاعاتی اشاره دارد، در حالی که پلی‌لژیسم بر «منطق» دوگانه و اختلال «دو-مرکزی» در ذهن انسان یا سازمان دلالت دارد. سازمان، همچون کارمندی با دو ارباب می‌شود؛ یکی ارباب امنیتی و دیگری ارباب کسب‌وکاری. از همین روست که مثلا دستگاه امنیتی -در تحلیلی خوش‌بینانه- وسوسه می‌شود که گاه از اخلالگران اقتصادی برای منافع ملی بهره‌برداری کند غافل از اینکه «در دهان خفته‌ای رفته است مار». هم نظام اقتصادی را بر هم می‌زند، هم فعالیت‌های اقتصادی را دچار اعوجاج می‌کند و هم خود با خطر بدنامی مواجه می‌شود.

۲- ورود دستگاه‌های امنیتی به «فعالیتِ واقعیِ» اقتصادی (و نه فعالیت پوششی) سوی دیگری دارد که کمتر به آن پرداخته شده است: اختلاط با نیروی انسانی بازار آزاد. حفره‌ای بزرگ باز می‌شود تا نیروی انسانی سازمان با نیروی انسانی آلوده در فضای باز اقتصادی ارتباط یابند. این اختلاط سبب می‌شود که شرکت‌های پوششی نیروهای بیگانه با سادگی بیشتری به دستگاه امنیتی نفوذ کنند؛ چون این دستگاه عملا دیگر «نیروی انسانی دوگانه» امنیتی-اقتصادی دارد. این اختلال، گسست‌هایی در سازمان پدید می‌آورد؛ همچون زمینی که دچار فرونشست شده و شکاف برداشته است؛ هر جنبنده‌ای از مار و افعی از آن بیرون می‌آید.

۳- آسیب مهم‌تر، تخلیه دستگاه امنیتی از نیروی انسانی ماهر و تولید غبطه و حسادت در میان آن دسته از نیروهایی است که در بخش‌های غیراقتصادی سازمان فعالیت دارند. این «شعله شوخ» آتش‌ها بر می‌افروزد، شیرازه دل سازمان را پاره پاره می‌کند و به تخلیه فیزیکی و معنایی نیروی انسانی آن می‌انجامد. در کشورهای دیگر، سیاست‌گذار تدابیر مفیدی برای حفظ منابع انسانی امنیتی در نظر گرفته است از جمله بازنشستگی دیرهنگام، امکانات و خانه‌های سازمانی طولانی‌مدت و بلکه مادام‌العمر و...؛ یعنی ثبات زندگی اقتصادی و حتی سیاسی مأموران امنیتی را تضمین می‌کند تا سازمان دچار تخلیه منابع انسانی نشود.

۴- شرکت‌های پوششی فاقد زیرساخت‌های تخصصی و مهارتی لازم برای فعالیت واقعی اقتصادی هستند. در بیش، به‌عنوان واسطه برای انتقال پول یا دارایی عمل می‌کنند یا در فعالیت‌های دلالی وارد می‌شوند. اگر وارد فعالیت‌های واقعی اقتصادی شوند، برای رفع نقیصه زیرساختی خود به سراغ شرکت‌هایی در بازار آزاد می‌روند که دارای چنین زیرساخت‌هایی هستند.

اما، شرکت‌های معتبر از همکاری با آنان خودداری می‌کنند. از این رو صرفا افراد و شرکت‌هایی به این همکاری «پا می‌دهند» که آلوده رانت و فسادند. نزدیکی با آنان چون بوسه بر پیشانی مار است. اینان همه را به بوی خود می‌آلایند؛ «پوشیده گر به زلف کنی روی خویش را / آخر چسان نهفته کنی بوی خویش را؟».

اقتصادیات فرزندآوری و گزارش یک بی‌تدبیری بزرگ

ادامه از صفحه اول

مهم افزایش زادوولد است، حتی اگر نوزاد معلول باشد. به‌همین‌دلیل اجرای طرح‌هایی از نوع غربالگری و بررسی احتمال معلولیت جنین را برنمی‌تابد. اینکه خانوارهایی در نتیجه حاکمیت چنین نگرشی دارای فرزند و حتی فرزندان معلول شوند، و دشواری‌های فراوان روحی و جسمی را برای سال‌های طولانی تحمل کنند، از دید مدافعان رویکرد رسمی اهمیت ندارد.

۶- رویکرد رسمی توجهی به پیچیدگی صورت‌مسئله ندارد، و ازاین‌رو ساده‌ترین و به‌اصطلاح دم‌دستی‌ترین راه‌حل‌ها را برمی‌گزیند. بیمه رایگان فرزندان سوم و چهارم و تأمین هزینه بستری و زایمان، یا دادن تسهیلات ارزان‌قیمت و... که همه از نوع مشوق‌های مادّی هستند، ازجمله این راه‌حل‌های دم‌دستی هستند. حتی شاید علاقه برخی مسئولان دولت‌های گذشته به تسهیل مهاجرت اتباع افغانستانی را نیز بتوان ذیل این سرفصل مورد توجه قرار داد.

حال با کنار هم گذاشتن این نکات می‌توان به عمق بی‌تدبیری در برخورد با دشواری مورد اشاره دست یافت. انتخاب کم‌هزینه‌ترین و آسان‌ترین راه‌حل‌ها بدون توجه به آثار و تبعات اجتناب‌ناپذیر آنها فقط از عهده مدیران و مسئولانی برمی‌آید که در نتیجه کنارگذاشتن قاعده خردمندانه شایسته‌سالاری از نردبان ترقی مناصب بالا رفته و سکان اجرائی کشور را در دست می‌گیرند.

سیاست‌گذاری برای جوان‌سازی جمعیت، آن‌هم بدون اعتنا به ضرورت رونق اقتصادی، اصلاح شیوه توزیع درآمد و تسهیل ازدواج به‌عنوان بزرگ‌ترین و رایج‌ترین قرارداد حقوقی بین شهروندان را به‌هیچ‌روی نمی‌توان خردمندانه تلقی کرد. در فرصتی دیگر به این سرفصل مهم خواهم پرداخت.

در فضیلت روایتگری و رذیلت روایت‌سازی

ادامه از صفحه اول

اما هر جا روایت‌سازی حاکم شود، رسانه از چشم و گوش مردم به بلندگوی «صدای واحد» تقلیل می‌یابد و شأن حرفه‌ای خود را از دست می‌دهد.

روایت همراه با حقیقت، همیشه روایت فتح نیست؛ گاه روایت رنج، شکست یا درد است. اما همین روایت‌های تلخ نیز اگر با فهم و وجدان عمومی مردم هماهنگ باشند، سرمایه‌ای برای همبستگی و آگاهی می‌شوند. روایت بر پایه دروغ یا بر پایه «آنچه نیست» و با دستور و ابلاغ ساخته نمی‌شود؛ چنین چیزی دیگر روایت نیست، بلکه تحریف و کنترل روایت و حقیقت است.

فضیلت روایت‌محوری آن است که حتی در میانه بحران، حقیقت را بسان ستونی استوار برای اعتماد عمومی نگه می‌دارد و رذیلت روایت‌سازی آنکه به نام روایت، حقیقت را قربانی می‌کند. تنها با پاسداشت روایتگری می‌توان هم وجدان حرفه‌ای رسانه را زنده نگاه داشت و هم سرمایه اجتماعی را در روزگار آشوب و بحران حفظ کرد.

واشنگتن و متحدان فشار می‌آورند، مسکو چراغ سبز محتاطانه می‌دهد

آلاسکا؛ صحنه امتحان اراده‌ها

شرق: رئیس‌جمهور اوکراین روز گذشته بر هرگونه «هدیه‌دادن» زمین به روسیه خط بطلان کشید و هشدار داد هر توافقی بدون حضور اوکراین «از پیش مُرده» است. هم‌زمان، دونالد ترامپ از «مبادله‌هایی» در قالب آتش‌بس سخن گفت و برای دیدار با ولادیمیر پوتین در آلاسکا آماده می‌شود. ولودیمیر زلنسکی در پیامی در تلگرام تأکید کرد پاسخ پرسش ارضی اوکراین در قانون اساسی روشن است و «هیچ‌کس از آن عدول نخواهد کرد». به گفته او: «اوکراینی‌ها زمین خود را به اشغالگر هدیه نمی‌دهند». زلنسکی ضمن اعلام آمادگی برای همکاری با رئیس‌جمهور آمریکا، تصریح کرد تصمیم‌هایی که بدون اوکراین گرفته شود، «کارایی ندارد» و «تصمیم‌های مرده‌ای» است که به صلح نمی‌انجامد. نگرانی اصلی کی‌یف حذف‌شدن از گفت‌وگوهای سرنوشت‌ساز است؛ نگرانی‌ای که با اعلام آمادگی واشنگتن برای گفت‌وگوی مستقیم با مسکو، پیش از هر نشست رودررو با زلنسکی، پررنگ‌تر شده است.

اظهارات تند زلنسکی ساعاتی پس از گفته‌های دونالد ترامپ مطرح شد که از «برخی مبادله‌های سرزمینی» در چارچوب آتش‌بس سخن گفت. براساس روایت منابع آگاه از رایزنی‌های اخیر، طرحی که در واشنگتن روی میز آمده، توقف جنگ بر امتداد خطوط تماس در خرسون و زاپوریژیا را هدف می‌گیرد؛ جایی که کنترل میدانی روسیه محدودتر از دونتسک و لوهانسک است. در ازای آن، مسکو عملا دونباس را حفظ می‌کند. یک مقام کاخ سفید می‌گوید استیو ویتکاف، فرستاده ویژه آمریکا، پس از دیدار با پوتین در روزهای گذشته، شرایطی را که کرملین برای توقف خصومت‌ها مطرح کرده، به ترامپ منتقل کرده است؛ هرچند واشنگتن از شرح جزئیات این شروط خودداری می‌کند و فقط از «پیچیدگی» گفت‌وگوها سخن می‌گوید. خود ترامپ هم در دفتر بیضی گفت: «پیچیده است. برخی مبادله‌های سرزمینی به نفع هر دو طرف خواهد بود، اما درباره‌اش گفت‌وگو می‌کنیم».

نشست آلاسکا و محاسبات قدرت

برنامه دیدار ترامپ و پوتین برای جمعه ۱۵ آگوست در آلاسکا تنظیم شده است؛ دیداری که اگر انجام شود، نخستین ملاقات رئیس‌جمهور آمریکا با رهبر روسیه از زمان تهاجم ۲۰۲۲ خواهد بود. یک مقام ارشد اروپایی این آمادگی مسکو را به فشار هماهنگ واشنگتن و متحدانش نسبت می‌دهد، با این تأکید که «این به معنای توافق یا آتش‌بس نیست» و هنوز گفت‌وگوها با طرف‌های مرتبط در جریان است. یوری اوشاکوف، مشاور امور خارجی کرملین نیز در پیامی نسبت‌دادن محل نشست به منطق «پرهیز از مسیرهای دور و برگزاری دیداری مهم در آلاسکا» را قابل دفاع خوانده است. هم‌زمان تحلیلگران، حتی برخی نزدیک به کرملین، می‌گویند اگر سخن از واگذاری باشد، ممکن است شامل مناطقی خارج از چهار منطقه‌ای شود که مسکو مدعی الحاق آنهاست. در پس‌زمینه این تحرکات، خبرهایی نیز از اینکه برخی مقام‌های اوکراینی به‌طور خصوصی به آسوشیتدپرس گفته‌اند کی‌یف شاید به توافقی تن دهد که عملا ناتوانی در بازپس‌گیری کامل سرزمین‌ها را به رسمیت می‌شناسد، نگرانی‌ها درباره شکاف میان مواضع علنی و محاسبات پشت پرده را بیشتر کرده است.

شلاق تحریم، میدان جنگ و سیگنال‌های متضاد

تقریبا دو هفته پیش، در حالی که حملات موشکی و پهپادی روسیه ادامه داشت، ترامپ ضرب‌الاجل اعمال تحریم‌های تازه و تعرفه‌های ثانویه علیه خریداران نفت روسیه را جلو کشید، مگر اینکه کرملین به سمت مصالحه حرکت کند. موعد جمعه فرا رسید اما هم‌زمان با اعلام دیدار آتی با پوتین، کاخ سفید درباره وضعیت این تحریم‌های احتمالی پاسخی نداد. در زمین، ارتش بزرگ‌تر روسیه با وجود تلفات سنگین انسانی و زرهی، پیشروی‌های فرسایشی را ادامه می‌دهد و شهرهای اوکراین زیر بمباران مداوم هستند. فقط در صبح شنبه، به گفته اولکساندر پروکودین، فرماندار منطقه، اصابت پهپاد روسی به یک مینی‌بوس در حومه خرسون دو کشته و ۱۶ زخمی برجا گذاشت و در زاپوریژیا نیز به روایت فرماندار ایوان فئودوروف، حمله پهپادی به یک خودرو دو جان دیگر گرفت. نیروی هوایی اوکراین اعلام کرد از ۴۷ پهپاد روسی شلیک‌شده، ۱۶ فروند را ساقط کرده و ۳۱ پهپاد در ۱۵ نقطه به هدف خورده‌اند؛ همچنین یکی از دو موشک شلیک‌شده را پایین آورده است. در سوی مقابل، وزارت دفاع روسیه می‌گوید پدافندش ۹۷ پهپاد اوکراینی را بر فراز روسیه و دریای سیاه سرنگون کرده و صبح شنبه نیز ۲۱ پهپاد دیگر را زده است. با وجود تکاپوی دیپلماتیک، فاصله شرایط طرفین برای صلح همچنان زیاد است و زلنسکی هشدار می‌دهد «اوکراین برای آنچه روسیه کرده، جایزه‌ای نخواهد داد» و «زمینش را واگذار نمی‌کند». از نگاه کی‌یف، هر توافقی که بدون حضور اوکراین جوش بخورد، نه صلح بلکه نسخه‌ای از پیش باطل است. دیدار آلاسکا اگر برگزار شود، شاید مسیر گفت‌وگو را باز کند، اما تا زمانی که مرزهای مورد مناقشه، امنیت شهروندان و حق حاکمیت ملی در معادلات نهایی تضمین نشود، هیچ «مبادله»ای روی کاغذ، تضمینی برای آرامش پایدار بر زمین نخواهد بود.

کریدور ترامپ و یک امای دیگر

علیرضا سلطانی
استاد دانشگاه

۱- سران جمهوری آذربایجان و ارمنستان در حضور ترامپ، رئیس‌جمهور آمریکا، توافق صلحی را امضا کردند که مهم‌ترین وجه آن توافق بر سر احداث گذرگاه ترامپ یا به عبارت دقیق‌تر «مسیر ترامپ برای صلح و شکوفایی بین‌المللی» است. مسیری که قرار است جایگزین طرح کریدور زنگزور برای اتصال جمهوری آذربایجان به جمهوری نخجوان از جنوبی‌ترین مسیر کشور ارمنستان و در کنار رود ارس (مرز مشترک ایران و ارمنستان) شود. تا پیش از این، ارمنستان به‌شدت با احداث این کریدور که آذربایجان قصد مالکیت و مدیریت آن را داشت، مخالفت می‌کرد و مخالفت آن عمدتا به پشتوانه سیاسی و امنیتی آشکار ایران و غیرآشکار روسیه بود. در مقابل جمهوری آذربایجان به پشتوانه سیاسی، امنیتی و اقتصادی ترکیه بر احداث این کریدور به هر شکل اصرار داشت. جدال آذربایجان و ارمنستان بر سر این گذرگاه، وضعیت نه صلح و نه جنگ میان دو کشور را در هاله‌ای از ابهام قرار داده بود و به نظر می‌رسد هر لحظه جنگ دیگری میان دو کشور حتی با دخالت کشورهای پیرامونی را برافروزد؛ اما حل این مسئله و توافق بر سر ایجاد راه مواصلاتی میان آذربایجان و نخجوان، مسیر را برای ایجاد صلح پایدار میان آذربایجان و ارمنستان هموار می‌کند.

۲- اگرچه جزئیات توافق صلح میان دو کشور با وساطت آمریکا و ترامپ منتشر نشده، اما صورت آشکار ماجرا این است که ارمنستان و شخص پاشینیان، نخست‌وزیر این کشور، دیگر مخالف احداث گذرگاه ارتباطی میان آذربایجان و نخجوان از خاک ارمنستان نیستند. کوتاه‌آمدن ارمنستان می‌تواند نتیجه دو عامل باشد؛ عامل نخست اینکه ارمنستان یک امتیاز اقتصادی یا تجاری و حتی سیاسی و امنیتی بزرگ از آمریکا دریافت کرده است و عامل دوم هم اینکه احداث این گذرگاه دیگر تحت مالکیت و کنترل مورد ادعای آذربایجان نخواهد بود و کشور ثالث (آمریکا) با حضور شرکت‌های آمریکایی مسئولیت اجرا و مدیریت آن را بر عهده خواهد داشت. این مسئله نگرانی سیاسی و امنیتی و حتی اقتصادی ارمنستان را تا حد زیادی از بین خواهد برد. به عبارتی، مخاطرات سیاسی و امنیتی طرح جدید در مقابل طرح زنگزور با لحاظ امتیازات سیاسی و اقتصادی احتمالی آمریکا به ارمنستان کمتر خواهد بود.

۳- جدا از رضایت جمهوری آذربایجان و ارمنستان، دولت آمریکا و شخص ترامپ به لحاظ نقش‌آفرینی در این توافق و پرستیژی، ایجاد فرصت برای شرکت‌های آمریکایی در اجرای طرح و حضور فعال در حوزه راهبردی روسیه، بسیار راضی و خشنود است. ترکیه و شخص اردوغان به لحاظ تحقق رؤیای اتصال مستقیم به جمهوری آذربایجان و همراهی با ترامپ هم بسیار راضی است. کشورهای اروپایی هم به لحاظ کاهش مخاطرات و هزینه‌های انتقال انرژی و کالا از این مسیر راضی خواهند بود. روسیه با وجود مخالفت با طرح کریدور زنگزور اما با این طرح به لحاظ به‌دبستان‌های پنهانی احتمالی با ترامپ در جنگ اوکراین و دریافت امتیازات درخور توجه در آن ماجرا، با اجرای طرح مسیر ترامپ همراه خواهد بود. نکته اصلی در این ماجرا این است که رضایت همه طرفین معطوف به زمان حال و حداکثر در بازه زمانی پنج تا ۱۰ سال آینده است. به عبارت دیگر کشورهای ذی‌نفع فعلا و با اصرار ترامپ، با اجرای طرح با چشم‌انداز حداکثر ۱۰ساله موافقت دارند.

۴- در این میان، ایران کشور ذی‌نفعی است که با شرایط متفاوت احتمالا با طرح مسیر ترامپ همراهی و موافقت خواهد کرد. موافقت با این طرح نه با رضایت، بلکه در شرایطی است که ارمنستان به‌عنوان کشور میزبان اجرای طرح جدید را پذیرفته و اراده بین‌المللی هم بر اجرای این طرح است و درعین‌حال هیچ کشور یا عامل مخالفی هم وجود ندارد. ضمن اینکه حضور آمریکا و شرکت‌های آمریکایی در این طرح و کنترل آن تا حدی مخاطرات قبلی ایران در طرح کریدور زنگزور مبنی بر سلطه آذربایجان و به‌ویژه ترکیه بر این کریدور را دست‌کم در میان‌مدت از بین می‌برد، هرچند حضور شرکت‌های آمریکایی در کنار مرزهای ایران مخاطرات خاص خود را خواهد داشت. اما واقعیت این است که با اجرای این طرح، یکی دیگر از فرصت‌های راهبردی و اقتصادی ایران، مانند فرصت‌های راهبردی گذشته از بین می‌رود.

در گذشته فرصت‌هایی مانند انتقال انرژی از قفقاز به بازارهای جهانی از طریق ایران (با جایگزینی و احداث خط لوله نفت باکو-تفلیس-جیحان)، احداث کریدورهای شمال به جنوب وخط لوله انتقال گاز به هند (خط لوله صلح) به دلیل مخالفت آمریکا از بین رفت و این بار نیز با مداخله آمریکا و به دلیل مخاصمه میان ایران و آمریکا، فرصت کریدور ارتباطی آذربایجان با نخجوان (بخوانید ترکیه و اروپا) نیز از بین رفت. این کریدور به لحاظ شدت تخاصم میان جمهوری آذربایجان و ارمنستان می‌توانست از مسیر ایران عبور کند. کریدوری که جدا از مواهب اقتصادی، از جنبه‌های راهبردی سیاسی و امنیتی بزرگی برای ایران برخوردار بود.

و نکته پایانی اینکه احداث مسیر ارتباطی ترامپ در ارمنستان، چالش دیگری را برای ایران در کارنامه تخاصم با آمریکا ثبت کرد؛ چالشی که می‌توانست در شرایط متفاوت، به یک فرصت بزرگ برای ایران تبدیل شود.

گزارش

ناگازاکی؛ حافظه‌ای که خاموش نمی‌شود

شرق: ناگازاکی در هشتادمین سالروز بمباران اتمی، بار دیگر حافظه‌اش را به‌عنوان میراث مشترک بشر به صحنه آورد. شهری که می‌کوشد آخرین نقطه جهان باشد که آتش هسته‌ای را تجربه کرده است. مراسم امسال در پارک صلح، زیر باران، با حضور حدود دوهزارو ۶۰۰ نفر از بیش از ۹۰ کشور برگزار شد و در ساعت ۱۱:۰۲، همان لحظه انفجار بمب پلوتونیومی در سال ۱۹۴۵، زنگ سکوت نواخته شد. ده‌ها کبوتر به آسمان رفتند و پارک هیپوسنتر، درست در نقطه انفجار، میزبان دعا و گل و سوگواری بود. شهردار شیرو سوزوکی، فرزند دو بازمانده، از «میراث مشترک» سخن گفت و هشدار داد بحران وجودی بشر به هر یک از ما نزدیک‌تر از همیشه است. شیگرو ایشیبا، نخست‌وزیر ژاپن نیز از تعهد کشورش به جهانی عاری از سلاح هسته‌ای گفت و بر نقش گفت‌وگو میان قدرت‌های هسته‌ای و غیرهسته‌ای در چارچوب پیمان منع گسترش سلاح‌های هسته‌ای و نشست بازنگری آینده تأکید کرد. پیام دبیرکل سازمان ملل، به قرائت ایزومی ناکامیتسو، خواستار حرکت از شعار به اقدام و تقویت رژیم خلع سلاح شد. شمار بازماندگان به حدود ۹۹ هزار نفر رسیده و میانگین سن آنها از ۸۶ سال گذشته است.

در پس‌زمینه، بحث امنیت و بازدارندگی ژاپن، دوگانه‌ای پیچیده و بعضا دردناک می‌سازد. توکیو از یک سو خود را وام‌دار حافظه هیروشیما و ناگازاکی می‌داند و از سوی دیگر، بازدارندگی گسترده آمریکا را ستون چتر امنیتی‌اش تلقی می‌کند؛ به همین دلیل به پیمان ممنوعیت سلاح‌های هسته‌ای نپیوسته، هرچند بر مرکزی‌بودن پیمان منع گسترش تأکید می‌کند. این وابستگی امنیتی با تحولات محیطی پیرامون ژاپن گره خورده است؛ رقابت قدرت‌ها در شرق آسیا، برنامه‌های موشکی و هسته‌ای در همسایگی و نگرانی‌های فزاینده درباره امنیت خطوط دریایی. در سال‌های اخیر، گفت‌وگوهای «بازدارندگی گسترده» با واشنگتن پررنگ‌تر شده و مباحثی همچون تقویت ظرفیت‌های پدافندی، ارتقای توان متعارف برای بازدارندگی و افزایش هماهنگی‌های نظامی مطرح بوده است. همین مسیر، انتقاد اخلاقی بازماندگان را تشدید می‌کند که می‌پرسند چگونه می‌توان هم‌زمان به آرمان جهان بی‌سلاح هسته‌ای وفادار ماند و در سایه چتر هسته‌ای نفس کشید. دولت، در پاسخ، بر پارادوکس ناگزیر ژئوپلیتیک تأکید می‌کند: گذار به خلع سلاح فقط زمانی ممکن است که بازدارندگی متعارف و چترهای اطمینان‌بخش امنیتی مانع از ماجراجویی هسته‌ای شوند و فضای مذاکره را زنده نگه دارند. به بیان دیگر، یاد ناگازاکی در ژاپن امروز نه‌فقط مرثیه، بلکه معیار سیاست‌گذاری است؛ معیاری که میان واقع‌گرایی امنیتی و آرمان‌گرایی اخلاقی پلی دشوار اما ضروری می‌زند. با این همه، پیام مرکزی روشن ماند: ناگازاکی می‌خواهد آخرین لکه آتش هسته‌ای تاریخ بماند و برای تحقق آن، حافظه را زنده نگه می‌دارد، جوانان را وارد میدان می‌کند و به زبان اخلاق و تجربه انسانی، جهان را به مسئولیت‌پذیری فرامی‌خواند.

(آگهی فقدان کارت دانشجویی)
کارت دانشجویی اینجانب **حدیث قهرمانی** فرزند قاسم به شماره ملی/شناسنامه ۰۱۵۰۴۲۷۴۱۷ صادره از تهران در مقطع کارشناسی در رشته حسابداری صادره از واحد دانشگاهی کرج رسام مفقود گردیده وفاقداعتبار می باشد.از یابنده تقاضا می شوداصل مدرک را به دانشگاه موسسه عالی رسام به نشانی کرج میانجاده نرسیده به باغستان پل حیدر اباد موسسه عالی رسام ارسال نماید.

سند کمپانی و برگ سبز سند مالکیت موتورسیکلت کبیر رابزان وی ایکس ۱۵۰ آی رنگ مشکی به نام آقای **مرتضی قریب بلوک**
به شماره شاسی : NCVT۲JGFMN۱T۴۲۵۰۴
شماره موتور: ۰۱۴۹NCV۲۶۹۷۵۲
و پلاک ۱۴۷ ایران ۵۶۹۹۷
مفقود شده و از درجه اعتبار ساقط می باشد.

برگ سبز سند مالکیت موتورسیکلت تیزتک کار، رنگ مشکی به شماره پلاک ۵۶۸ ایران ۲۱۸۵۹ مدل ۱۳۹۳
به شماره موتور: ۰۱۲۴NCV۱۴۰۴۶۶
و شماره شاسی: ۱۲۵A۹۳۴۷۹۸۳***NCV
به نام آقای **عبدالرسول حمادی**
مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط می باشد.

اداره کل ثبت اسناد واملاک استان کرمانشاه
اداره ثبت اسناد واملاک حوزه ثبت ملک کرمانشاه ناحیه دو
هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی وساختمان های فاقد سند رسمی
آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آئین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی و اراضی و ساختمان های فاقد سند رسمی
برابر رای شماره ۱۴۰۴۰۴۵۳ - ۱۴۰۴۶۰۳۱۶۰۱۴۰۰۴۵۳ - ۱۴۰۴/۰۴/۲۳ هیات دوم موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمان های فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی حوزه ثبت ملک کرمانشاه ناحیه دو تصرفات مالکانه بلامعارض متقاضی خانم فاطمه افشین فرزند علی اکبر در ششدانگ قسمتی از یک باب خانه به مساحت ۴۱/۳۹ مترمربع در قسمتی از پلاک ۶۷ فرعی از ۱۶فرعی از ۲۹۱ اصلی بخش دو حومه واقع در خیابان پل چوبی کوچه عبدالمالکی پشت رستوران گلی خانم خریداری از مالک رسمی آقایان حبیب اله و یداله و فیض اله و خلیل عسگری محرز گردیده است لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی می شود در صورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراضی داشته باشند می توانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دو ماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید، ظرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض، دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند .بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد. ۲۶۴۵/م الف/۱۲
تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۴/۰۵/۱۹
تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۴/۰۶/۰۳
فرشاد نادری
رئیس ثبت اسناد واملاک
۲۹۷۰

مجوز سلاح ته پر یک لول به شماره بدنه ۲۲۴۱۰۳۷ ساخت کشور ایران متعلق به **امید قره باشی** فرزند نازقلیچ با کدملی ۲۰۳۱۹۷۳۴۰۱ در ۱۴۰۴/۵/۱۶ مفقود شده و فاقد اعتبار است.

سند کمپانی و برگ سبز سند مالکیت موتورسیکلت گلکسی R۱۵۵ رنگ مشکی به نام آقای **حمید مقصودی**
به شماره شاسی N۱۵YMGCLR۱W۱۰۱۱۶
شماره موتور ۰۱۵۵N۱۵۰۲۹۸۵۵ و
پلاک ۱۵۶ ایران ۳۵۶۷۹ مفقود شده
و از درجه اعتبار ساقط می باشد.

سازمان آگهی‌های روزنامه شرق
۸۶۰۳۶۱۱۹
WWW.SHARGHDAILY.IR